

canone incurrisse, ac ipsius fore sententia vinculo in nodatum.

§. 2. Ceterum universis, & singulis Regibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & ceteris omnibus, cuiuscumque sint preeminentie, conditionis aut status, necnon universitatibus civitatum, castrorum, & aliorum locorum, districtius inhihemus, ne cum eodem Michaele Palaeologo in huiusmodi excommunicatione manente, societatem vel confederationem aliquam contrahere, sub quovis ingenio, vel machinatione presumant, vel etiam ei alias in his pro quibus excommunicatus est denunciatus a nobis, prestare consilium, vel favorem, publicum vel occultum.

§. 3. Et si secus presumpsum fuerit, omnes singulares personas contrarium facientes, non obstante qualibet indulgentia, sub quacumque forma verborum, vel expressione ipsis ab Apostolica Sede concessa, vel in posterum concedenda, quam quoad hoc viribus volumus omnino carere, sententiam excommunicationis, quam ex nunc in ipsos ferimus, volumus incurrite ipso facto. Terras autem ipsorum, necnon universitates predictas, que secus attentare presumpserint, prout expedire viderimus, Ecclesiastico subicere curabimus interdicto, ad privationem omnium bonorum, que a quibuslibet tenentur in Ecclesiis, & ad penas alias spirituales & temporales, prout utile putabimus processuri, & nihilominus societates, confederationum ipsas, etiam si penarum & juramenti adjectione, vel quacumque fuerint alia firmitate vallata, decernimus irritas, & inanes.

§. 4. Ut autem huiusmodi noster processus ad communem omnium notitiam deducatur, chartas sive membranas processum continentes eundem, in majoris Vrbe vana Ecclesie appendi, vel affigi olliis, seu superliminariis faciemus, que processum ipsum quasi sonoro preconiio, & patulo indicio publicabunt, ita quod idem Palaeologus, & alii contra quos processus ipse contigit, nullam possint postmodum excusationem pretendere quod ad eos talis processus non pervenerit, vel quod ignoraverint eundem, cum non sit verisimile remanere quoad ipsos incognitum vel occultum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Actum apud Urbem Veterem, in platea dictae majoris Ecclesie, in festo Dedicacionis Basilicæ Principis Apostoli. Pont. nostri Anno primo.

HONORIUS QUARTUS PONT. CXCLII. ANNO DOMINI MCCLXXXV.

Honorius Quartus Romanus, Jacobus Sabellus antea dictus, Patre Luca, Diaconus Cardinalis Sanctae Mariae in Cosmedin, alias Schola Graeca. Creatus Bullar. Mag. Tom. I.

Perusii 4. Non. Aprilis Anno Domini 1285. Coronatus Romae die 2. Kal. Maii eodem anno. Sedit annos duos, dies duos. Creavit Cardinalem unum. Obiit Romae anno 1287. 3. Nonas Aprilis. & ad S. Petrum sepultus est, postea ad Ecclesiam S. Mariae in Ara Caeli translatus, & in Sacello majorum suorum conditus. Vacavit sedes menses 10. dies 10.

Damnatio sectae, sub nomine Ordinis Apostolorum, nulla habita Sedis Apostolicæ licentia, temerè introductæ.

Consimiles literas edidit Nicol. IV. Pont. sui anno 3. Sed his antiquioribus de more contentus, eas pratermissi.

HONORIVSE PISCOPIVS, Seruus Servorum Dei: Venerabilibus Patribus, universis patribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Cathedralium Ecclesiarum electis, & Vicariis earundem, ad quos litera ista pervenerint, Salutem & Apostolicam benedictionem.

L I M fecit. recor. Papa Gregorius X. predecessor noster, in Concilio Lugdunensi omnes religiones & Ordines Mendicantium, ad inventos post generale Lateranense Concilium, qui nullam confirmationem Sedis Apostolicæ meruerunt, perpetuæ prohibitioni subiecit: & quatenus processerant, revocavit.

Gregorius X. vestis novae infirmitatis religionis in c. l. de Relig. dom. in 6.

§. 1. Verum sicut ad nostri Apostolatus auditum, facta querula deferente pervenit, quidam qui post generale, & ante Lugdunense predicta Concilia, sub nomine Ordinis Apostolorum, habitum novae religionis assumpserunt, quamquam nullam aliquando confirmationem Sedis Apostolicæ meruissent, prohibitionis ac revocationis predictae temerarii presumptores, eundem habitum, seu ei consimilem sub eodem nomine usque hodie deferentes, quamplures etiam alii, assumpto post dictum Lugdunense Concilium, huiusmodi habitu, per diversas Mundi partes mendicando discurrere non verentur, facientes ea quae non condecant, in animarum suarum periculum, & grave scandalum plurimorum: praesertim cum nonnulli, pravitate haereticæ vitio laborantes, sub huiusmodi habitu sint inventi.

Quidam tam men religionem sub nomine Ordinis Apostolorum induxerunt multa mala parantes.

§. 2. Nos igitur volentes talium pravicatorum insolentem audaciam refrænnari, predictam, non tam religionem, quam perniciosam sectam penitus aboleri, ne forte fidelium simplices falsa sanctitatis eorum imagine seducantur, universitati vestrae per Apostolica scripta mandamus, quatenus quoscumque de predictis in vestris civitatibus & diocesis invenire contigerit, eos ad deponendum huiusmodi habitum, monitione praemissa, per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita, compellatis, monentes eosdem, ut si religiosam vitam ducere cupiunt, ad aliquam se transferant de Religionibus approbatis. Quod si aliqui eorum censuram predictam contempserint, vos contra ipsos ad penam carceris, seu aliam, prout expedire videbitis, procedatis, invocato adversus eos, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Hic ergo Potestatem dant.

§. 3. Ceterum ut predicti eo facilius a sua insolentia compescantur, quo magis a Christi fidelibus abjici se viderint & contemni: Volumus nihilominus, quod huiusmodi processum nostrum, in vestrarum civitatum & diocesium terminis, iteratis vicibus publicantes, ac facientes per aliquos publicari, eosdem populos auctoritate nostra moneatis, & inducatis attente, ne aliquem de predictis praefatum habitum deferentibus, recipere praesument in hospitio, vel eis aliquas elemosynas largiantur, nec ad deferendum habitum, seu ei consimilem, impendant consilium, auxilium, vel favorem.

Subventio nemque prohibet.

Dat. Romae apud S. Sabinam, 5. Id. Martii, Pont. nostri Anno 1. sub anno Dominicæ incarnationis 1285.

Dat. P. A. S. die 1. Martii.

Quod

II. Quod filii & nepotes ejus qui de hæresi inquisitus & absolutus fuit, ad officia & beneficia admitti possint.

Concordas Const. 12. Alex. IV. Quod super, §. 12.

Edita An. D. 1286. HONORIVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Dilecto filio Fratri Galgano de Eugubio, Ordinis Fratrum Minorum Inquisitori hereticae pravitate in Ducatu Spoletano, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Romani P[ro]p[ter] frequenter Inquisitoribus commissi sunt heretici & fautores eorumque filios & nepotes beneficiis & officiis privari, & Alex. IV. declaravit id intelligi de filiis & nepotibus non coarctatum in eius bulla est. in rub.

Exhibita nobis dilecti filii Archionis militis nati quondam Philippi dicti Palmerii militis Spoletani petitio continebat, quod olim significantibus fel. rec. Alexandro Papæ prædecessori nostro Inquisitoribus pravitate hereticae per Italiam deputatis, quod frequenter à Sede Apostolica committebatur eisdem, ut tam hereticos, credentes, fautores, & receptatores hereticorum, quam ipsorum filios & nepotes privandi dignitatibus, personatibus, & officiis publicis, & beneficiis ecclesiasticis, de diocæsanorum, vel eis absentibus vicariorum suorum consilio haberet liberam potestatem: & qualiter hoc deberet intelligi postulantis declarari, præfatus prædecessor eisdem Inquisitoribus per suas duxit literas respondendum, quod de filiis & nepotibus illorum hereticorum, credentium, & aliorum hujusmodi, qui modo tales esse probantur, intelligendum esse videbatur, non autem illorum quos emendatos esse constaret, ac pro culpa hujusmodi ad mandatum Ecclesiæ penitentiam recepisse, quam ipsi vel jam perfecerant, vel humiliter prosecutioni ejus instarent, vel parati fuerant dum viverent, ad recipiendum eandem.

Quidam Philippus inquisitus & absolutus fuit, & tamen Communitas Spoletana nolens admittere ad officia Archionum eius filium, neque ipsius natos.

§. 2. Verum licet Inquisitor pravitate hujusmodi, tunc in partibus illis per Sedem Apostolicam deputatus memoratum Philippum, qui sibi confessus extitit, quod cuidam heretico reverentiam fecerat, quædam contra fidem proferendo Catholicam, privaverit bonis suis, ac idem Philippus injunctam sibi propter hoc ab eodẽ Inquisitore penitentiam perfecerit reverenter, ac tandem sicut verè Catholicus, receptis ecclesiasticis sacramentis viam fuerit universæ carnis ingressus, & ab Inquisitore præfato etiam absolutus, tamen Potestas, Consilium & Commune Spoletanum dictum Archionum ejusque filios occasione præmissorum, ad officia civitatis Spoletanæ pro sua reculant admittere voluntate. Quare prælibatus Archionus nobis humiliter supplicavit, ut nos misericorditer attendentes, quod idem Philippus, sicut præmittitur, tanquam verè Catholicus & fidelis Ecclesiæ Romanæ deceßit, eundem Archionum & filios ejus discernimus, juxta præmissum ejusdem prædecessoris responsum in aliquo puniri occasione hujusmodi non debere: sed eos ad omnia secularia officia, & beneficia ecclesiastica, & dignitates, ac ad omnes ordines, impedimento hujusmodi non obstant, potius admittendos.

Hic tamen Pont. jubet eos admitti, confiso esse fideles.

§. 3. Quia igitur de facto hujusmodi & ejus circumstantiis habere poteris notitiam pleniorẽ, Nos gerentes de circumspectione tua fiduciam in Domino specialem, præsentium tibi auctoritate committimus & mandamus, ut si diligenti inquisitione præmissa prædicta inveneris veritate fulciri, & tibi etiam constiterit, quod præfati Archionus & filii non sint de heretica pravitate suspecti & in fidelitate ac devotione Ecclesiæ supradictæ persistant (super quibus omnibus tuam intendimus conscientiam onerare) auctoritate nostra denunties, & declares, quod propter præmissa, vel eorum occasione nihil eis possit objici, vel opponi, quin ad omnia secularia officia, & beneficia ecclesiastica, etiam si dignitates existant, illis non obstantibus assumi liberè valeant: & hi qui liberati esse noscuntur, ad omnes ordines promoveri, prout secundum Deum, & honorem Catholicæ fidei videris expedire. Quicquid autem super his inveneris, & duxeris faciendum, nobis per tuas patentes literas hanc seriem continentes fideliter studeas intimare.

D. F. A. 1. die 27. Novemb. 1286.

Dat. Romæ, apud S. Sabinam, 5. Kaiendas Decembris, Pontificatus nostri Anno secundo.

Nicolaus IV. Afulanus, humili genere in Picentibus ortus, Fr. Hieronymus Afulanus antea dictus, Episcopus Prænestinus. Creatus 8. Kal. Martii, Anno domini 1288. Coronatus 6. Kal. Martii, eodem anno. Sedit annos 4. mensem unum, dies quatuordecim. Creavit Cardinales 8. Obiit Romæ pridie Nonas Aprilis 1292. & in Ecclesia S. Mariæ Majoris sepultus. Vacavit Romana Sedes annos duos, menses tres dies duos.

Quod Christiani ad Iudzorum ritum transeuntes, ipsique Iudæi ad Christianam fidem conversi, ad illum redeuntes, ab Inquisitoribus uti heretici, eorumque auxiliatores puniantur: Iudæi verò Christianos ad eorum ritum trahentes pœna debita compescantur.

Eiusdem argumenti constitutiones ediderunt Clemens IV. Const. 13. & Const. 14. Greg. X. hic sup. Const. 3. Turbato, quas declaravit Bonifac. VIII. in cap. Contra, de heret. in 6. Prout etiam similem legem statuit contra hujusmodi Christianos, & Saracenos Gregorius X. in eius const. 2. Admodum.

NICOLAUS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Dilectis filiis Fratribus Predicatorum, & Minorum Ordinum, Inquisitoribus hereticae pravitate, auctoritate Sedis Apostolicæ deputatis, & in posterum deputandis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Edita 1288.

URBATO corde audivimus, & narramus, quod non solum quidam de Judaicæ cæcitate errore ad lumen fidei Christianæ conversi, ad priorem reversi esse perfidiam dignoscuntur; verum etiam quamplurimi Christiani, veritatem Catholicæ fidei abnegantes, se damnabiliter ad ritum Iudaicum transtulerunt, quod tanto magis reprobum fore cognoscitur, quanto ex hoc CHRISTI nomen sanctissimum, quadam familiari hostilitate securius blasphematur.

Sanctis Christianis

§. 1. Cum autem huic pesti damnabili, congruis & fe- tinis deceat, remediis obviare, universitati vestræ per Apostolica